

Никола Станевъ

Григоръ Пърличевъ

(1830—1893)

Награденъ съ лавровъ вѣнецъ отъ гърците

Мжкитѣ на единъ сиракъ

Подиръ голѣмата мжченическа служба на братя Миладинови за родъ и родина мислимъ, че сме длъжни да разкажемъ на нашитѣ четци за другъ македонски синъ, страдалъ много като дете и ученикъ, но съ търпение и трудъ достигналъ да бѣде увѣнчанъ съ *лавровъ вѣнецъ* не на друго мѣсто, ами всрѣдъ Гърция, въ Атина, предъ най-голѣмитѣ поети, писатели и учени.

Въ гр. Охридъ имало едно бедно, скромно, но много трудолюбиво семейство. Нашитѣ четци знаятъ, че Охридъ е старъ и голѣмъ градъ. Въ него живѣли отколе и турци, и българи, и евреи, и куцовласи, и албанци. . . .

Въ скромна и простичка кжща прекарвали съ голѣмъ трудъ живота си родителитѣ на Григора Пърличевъ. Баща му се казвалъ Ставри, а майка му Мария.

На 18 януарий 1830 година въ бедната кжщурка на тѣзи еснафъ и честни българи имало радостно събитие — родило имъ се отроче, твърде кресливо и пъртаво. Роднини и съседи се събрали, посрещнали гоставо. Младенецъ и го обсипали съ благословии и предричане за неговата сждба. Седемъ дена следъ раждането детето било кръстено съ име *Григоръ*. Това поискалъ неговия дѣдо. За голѣма жалость, не се минали нито шесть